

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

afhemtat: närmare underrättelse, jämte prof
asseimnar Herr Joh. Hinr. Olisch.

Et hus kommer at nedrivwas, om någon fö
pare til wirket sig anmäler: bygnaden, som be
står af 2 wåningar, är 37 alnar lång, och 13
alnar bred: om köpet och wilforen lemna Herr
Johan And. Lamberg underrättelse.

En för sille=saltning inrättad och aldeles ny
bod, med tilhörig tomtning, är til salu hos Hr.
Lorens Jensen.

Utskillige sortet luft=watten, jämte olja, car
pris, oliver, bruneller, och hwete=mjöl, säl
jes hos Herr Carl Didr. Swensson.

De som inlemnad något at färga hos Silke
Färgaren Allegre i Kongåls, inlöse det samma
hos Bryggaren Hising, emedan bemålte Fä
rgare ärnar resa til Frankerike.

Den 18 dennes kommer på Cäteriet Hof
gård, en mil ifrån Warberg, at försäljas, sil
wer, koppar, ten, säng- och linkläder, wagnat
selar, husgeråd, och boskap af bästa slag.

På Stärkere Prestegård, i Ahle-Härad be
lågen, sker aucion den 27 dennes på silfwer
ten, koppar, husgeråd och boskap, m. m.

Den 15 dennes försäljes på aucion hjerdinge
hemmanet Tufwe, Norgården, i Tufwe So
ken på Hisingen beläget, och med ny ladubyg
nad försedt. Utsåde för en, samt hö för 2 hjer
dingar, säljes tillika.

En järn=kakelugn är sal hos Skomakaren
Wetling.

* * * * *

Göteborgska Becko=bladet.

Lördagen, den 16 Junii, 1764.

Stridskrift.

Efter blossar kriget om Rhönis up. Herr And
nymus rufar emot Becko=bladen, N:o 19
och 20; och förgrymmar så sin iswer, at jag
spår mine pappers=lappor en hiffelig reslet.
Aldrig hörde jag flere poetiske swärmare smållas
af på en gång: än sitter skrällen fast i bron.
Dylkan war doch drågelig: om jag sätter en li
ten skar i et hörne af N:o 19, synes intet sporr
ester esden. Men hwad hindrar, at ju skotten,
som blifwet å omse sidor lossade, må komma för
det aimännas bron? Stor sak, om min gran
skare håller sig mindre wid saken: afwikelser af
det slaget roa doch någon; och hwarken wil, el
ter wägar, jag göra någon ändring: owelidighes
ten fordrar det mer än mycket. För egen del
skal jag swara tilräckeligen i hustrud-målet, och
med all kalsinnighet skjuta från mig folkswarne.
Jag skrifer noter denna gången, för at hus
hålla med rymden; fast en dylit widlystighet
A a plå

ylågar, efter gamla märken, ej misshaga. Hwad skal jag säga mjådere?

Maxima de nihilo nascitur historia.
Propert.

*****

Min Herre!

- - - - *Telum sine acumine venit.*
Ovid.

Et enda ögnabliks tålmod** skal jag ännu mig utbe af min Herre, til at få förklara mig öfwer des swar i Wecko-bladen N:o 19 och 20. Jag ämnar nu, som förra gången, endast hålla mig wid saken; *** ty nedriga och fränkande talesätt † äro och blifwa mig alltid et obekant språk, †† om än flere woro däruti Lärare måstare.

* Ware sagt om närwarande bref; och jag läggat til ur Virgilius:

Telumque imbelle sine idu.

** Försäkrad, at ingen förargar sig öfwer en öfkyllad lek, utbeder jag mig samma tålmod tillbaka. Huru skal witterhet komma i bruk, om icke genom fridskrifter? Amnet smakar ej utan kryddor.

*** Min Herre håller förmodeligen bättre ord i wigtigare mål.

† Som jag märker, går nu spelet i hårdare ton, än tilldrene.

†† Ach, nej! Min Herre råder en god ansats affaredan. Huru stöndar man icke til fullkomlighet, utan Lärare måstare, när en häftig passion underhjelper manurellet.

Öfwer tryknings-kostnaden skulle min Herre ej hafst orsak at klaga, ††† om jag begärt eller wåntat, at mit bref skolat tryckas, och med så stort offer beswaras. I sanning war det wida för mycket, at af en wecko-skrist, som tilldrew det almånna, wåga 3 ark allena på en enskilt; * men efter mig doch skedt en så oförtjent heder, tackes min Herre hålla til goda en liten ersättning, och på tro och ära wara försäkrad, at ingen harm,** utan ren skyldighet den bifogar.

Min Herre tror med sina ändringar sig hafwa ådraget mit, såsom Författares, misnöde; och denna irring har utan twifwel waret ordsak til den hetta,*** som dunstar fram ur min Herres swar. Men ändringar och anmärkningar, som angå witterhet, kunna de upwäckta misnöden?

Na 2

gen?

††† Detta kallas med sit lärda namn *ignoratio Elenchi*; jag kallar det en ist ofunnighet.

* Kan så wara; men hwad tänker då min Herre med sit nya anfäll, at nu lörliga des offer?

** Churu jag ej klagat öfwer någon kostnad, och minst öfwer den, hwartil mine Läsare rundeligen lörlösta; så kan jag doch tåla den harmen, at ej wera, hwartil Banco bilagan kommet. Jag regalerar helre wederödrande med en drabning, än med mont; och är witt ingen *Mithridates*. Men häften skämt, och häften allwar. Skicka mig et sant, eller diktat namn, allena det är med samme titel skrifwet: så skal penninge, documentet, på tro och ära, med nästa post, återändas.

*** Skrifwer jag med hetta? Mången har det selet at förkyla sine Läsare. Dunster undandebet man sig.

gen? § Böra de så kallas af en witterhets kån-
nare? Den som dem gör, bör han beta anklar-
gare? §§ Wil min Herre då ånteligen twinga
of åter in i de wildfinta tiderna? §§§

Min Herre förklarar fabeln för Chimere, och
tillika för fel, at bygga poesier på Chimerer.
Antingen måste min Herre göra skilnad imellan
fabel och Chimere; † ty at fabeln är poesien
lagfångna arfwegrund, lærer ingen nefa; eller
har pennan här lupet fortare, än tankarne. ††
Det sednare tror jag snarast, ††† när jag läser
det, som följer. Min Herre uprefser skiffefång
imell

§ Får jag offärda samma fråga?

§§ Wiffertigen har min Herre klagat mig an, om icke
wid annan, dock wid min egen Critiske domstol;
och där jämwade jag mig lagligen.

§§ Denne slufsats är dwerdrifwen; men wil min Her-
re wördas som et poetiskt helgon? Förlåt mig, at
jag kånner ingen canoniserad Anonymus.

† Utan twifmel gör man skilnad mellan fabel och Chi-
mere: Romaner byggas på sannolikheter; men
Whdnir hänger ej ihop. Poesien åskar en sakare
botten, sedan man uphöst inser, at sladder intet an-
nat är, än sladder. Efter noare upåtkter, utmär-
ker ju Whdnir ingen ting, åtminstone ingen raritet:
hwad blir då Dalin i min Herres wälmenta, fast
ensaldiga, poe.?

†† Eller bringas min Herre helt i bocard, med sin bå-
de logiska och poetiska Chimere.

††† Jag tror likaledes det sista, jag sade.

imellan allegori och en tanke; * det är här, mel-
lan et begrep, mer och mindre widdsträkt, af al-
legori: dömer den förra til linkande, för det me-
ningen ej kan undångömas: ** gör detta til al-
legoriens egenkap; förklarar dock Virgiliij hjer-
de Ectoga för en obegripelig allegori: *** på-
står, at mit skalde-bref är otydligt af samman-
hanget, tydligt af rubriken; och dock, at jag
Ua 3 illa

* Whdnir är en orrlig tanke, som ej heller jag gran-
skat nog, innan den insöt i Nyja Wests-bladet N:o
22. Men allegorien om Whdnir är en följd af
orrligige tankar; och detta selet är min Herres.
Döm nu sjelf dömet dessa poetiska sonder: är icke
den ena i hastighet, den andra med upslåt, begän-
gen?

** Skal jag tro Servius och titlen, så är Saloni-
nus ämnet til Herde-gwädet: läser jag Augustinus; så
blir en annan hjetle i poemet. Catron och Gresset
lämpat på Marellus. Ho skal skilja trätan? Kan
icke Polito så wäl, som Augustus, menas i tionde
versen?

*** Häruti ser jag ingen gensägelse. För icke hwar al-
legori, sålem i skoldskap med gåtor, och liksom hwar
läcker tanke, dölja meningen, icke eiertanken stad-
gat sig? Whdnir är för mycket tydlig i almänhet;
men utmärker ej den påhöftade personen i sparer-
het. Wä blomster passa ej til allegorier. Ordet
Deus i Virgiliij första Ecl. v. 5 passar sig: detta
kan swäligen lämpas på någon annan, än Augu-
stus, fast illa nog på honom; men mistanken är
tillräckelig, at Poeten lystade däråt: således kallas
allegorien begripelig. Hon dömer tillika meningen
udau et ögnablick, i det hon förer Esaren först af
himnelen, och sedan til husaudöpran. Ingen
kan bestida det berömet sin syndiga läckerhet.

illa försvarat mig. Tillstå, min Herre, at des
logiska och critica blad här åtminstone är så
trafigt, som mit metaphoriska, och kan hända
svärare at hopplika. †

(Fortsättning härnäst.)

Swad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgska Wexel-priset.

Onsdagen, den 13 Junii,

London	-	90	-	-	Dal. R. mt.
Amsterdam	-	80	-	-	M: f R. mt.
Hamburg	-	84	-	-	M: f R. mt.

Inkomne äro Skepparne Alexander Stein
ifrån Lieth med barlast, och Robert Hunter
ifrån Rotterdam med dito.

Utgångne äro Skepparne George Kerr til
Berwil, William Scott til London, James
Logan til Airth, Fredrich Zendell til Hull, Will-
jam Graham til Perth, James Club, Peter
Barker och John Maiden til Scotland, Will-
jam

† Tillstå sielf, ehwad det kostar, at des egen slufkonst
är trafig, äswensom skalde- speket. Jämnd nota
† och ††.

jam Duncan och John Goodale til Dunbar,
Evans Rowe til Angeland, Donald Edie, Ja-
mes Ogilvie, James Strang, Robert Den-
holm och Robert Mayer til Lieth, John Law
och Andrew Mowat til Islesofinan med järn och
bräder, John Finch til Westindien med sill,
Lars Tiggerman til Frankerike med trä-waror,
Robert Webster til Dundie, Robert Hamil-
ton til Newry, John Cooke til Bells, Edward
Andersson til Hull, Olof Westerberg och Hå-
kan Olofsson til Scotland, alle med järn och
bräder.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 7
til den 13 dennes födde 2 Goffe- och 2 Glicke-
barn: Wigde Klädes-Fabriqueuren, Christian
Frank, och Enkan, Anna Cassa Norberg, Stråd-
dare- Gesällen, Gustaf Wennerman, och Pi-
gan, Brita Lisa Back: Döde Enkan, Catha-
rina Berg, af älderdom, Enkan, Margaretha
Lutterberg, af dito, Borgaren, Måns Anders-
son, af lungfot, Upsyningssmannen, Bengt Esp-
holm, af bröst-feber, Landt- Tuls- Visiteuren,
Carl Ehnebon, af feber, Låro-gossen, And.
Carlsfson, af hetsig feber, Pigan, Sara Mell-
berg af dito, och 2 barn, af feber, och trösken.

I Kronhus- Församlingen 2 barn födda,
samt i dödt.

Gamla Nyheter.*

Utdrag af Kongl. Majests Resolution på
Götheborgske Stads-Rådets inlagde för-
go-puncter, d. 24 Febr. 1624.

Til det andra: Såsom af Borgerskapet be-
gäres, at dem må efterlåtas med deras hustrur
och barn om sommartid förlusta sig uti En-
gegårds skog, så wil Kongl. Majst dem sådant
icke förment hafwa, allenast de icke där hugge
neder skogen, och fälla djur, eller bruka någon
annan motwillighet.

G U T A F A D O L P S.

Kundgörelser.

Afkundas en Interessent uti et sille-salteri och
trankokeri, en ottandedels mil utom Nyellsborgs
underrättelsen öfver på Tryckeriet.

I Herr Benjamin Hellings hus på Kronhus-
gatu-hörnet, är et kallare-rum, tjenligt at lag-
ga win och brånwin uti, samt en salt-bod, at
borthyra.

På Kyrko-gatan äro, för et stilla hushåll, et
par rum lediga til nästkommande Michaelis,
nämligen et tapetserat, och et kök med skafferi.
Närmare underrättelse fås på Tryckeriet.

Nästkommande Tisdag, eller den 19 denne,
säljes, på Auktions-kamaren, et litet parti ny-
rusin, i sjerdingar och krukor.

** **

* Dessa inryckas, på begäran, at de ej måtte falla i
förgätenhet.

Götheborgska
Becko-bladet.

Lördagen, den 23 Junii, 1764.

Fortsättning af Stridskriften.

Ut tillämpningen af mit Epigramme* skulle
hemta sit ljus af tillfället, sade jag, då det
nedsändes, fast min Herre den omständigheten
försigtigtvis** förriget. Esterdömen hade jag
nog uti Virgilii Ecl. 4, v. 10.*** Glacci Od. 14.
L. I. Ep. Od. 7, 16, och alla dylika dikter i werl-
den; men fablen påstår jag, icke borde falla
B b mörk

* Med Epigramme menas det omtvistade skalde-
brefwet, uti No 14 Götheb. Becko-bladet, s. 108.

** Den förfare rubriken uti No 14, hvilken i No 18
blef ohälad, gjorde samma nytta för Läsaren: hon
förkunnade, at Daltin påhystades. Utle målare fun-
ns fordom äddigt, at under sina målningar sätta
tydeligen ut betydelsen. L. e. Detta är en hund,
et trä, m. m. Hvad läckerhet!

*** Är då tionde versen i Virgilii nämnda Herda: qvå-
de rubrik til det samma? Jag mente, at i somli-
ga uplagor står Volto, i några Marcellus. Ho-
ratiu Ode förtydtes på flera wis; et prof, at För-
fattaren self ej rubricerat innehåuet. Sacka mig,
som ej gör något utrop här, och wid flera ställen.